

[Automatisk tekstet av Autotekst med NB Whisper. Kan inneholde feil.]

[Hans Geir Aasmundsen]

Hei, du lytter til Refil, podkasten om religion, filosofi og livssyn.

[Alessandro Falcetta]

En podkastserie fra Universitetet i Stavanger.

[Geir]

Mitt navn er Hans Geir Aasmundsen.

Jeg er religionsviter, og er mest opptatt av religion og filosofi ute i samfunnet, i politikken, kulturen, jussen og vitenskapen.

[Alessandro]

Og jeg heter Alessandro Falcetta.

Jeg er teolog, og er mest opptatt av religion og filosofi på skolen, i hverdagen, i troslivet og lokalsamfunnet.

Hei, og velkommen til denne episoden av Refill.

Dagens gjest er professor i filosofi ved Universitetet i Stavanger; Sebastian Rehnman.

Hei, Sebastian!

[Sebastian]

Hei.

[Alessandro]

Takk, takk for at du kom.

Hvordan går det, Sebastian?

[Sebastian]

Det går fint for meg.

Hvordan gjør det med deg?

[Alessandro]

Veldig bra, takk.

Du, Sebastian, en del av ditt filosofiske arbeid ... går utenfor det som mange oppfatter som typisk filosofi, og det syns jeg er veldig spennende. Også resten av filosofi er spennende, men dette kan være litt mer uvanlig og litt mer ukjent. Og vi skal snakke, da, om hva du tenker om filosofi, og hva du gjør i forhold til filosofi. Men først vil jeg begynne litt med noen bakgrunns spørsmål, da.

Kan du fortelle oss litt om din faglige bakgrunn?

[Sebastian]

Ja, jeg er opprinnelig svensk, så jeg studerte i Göteborg, filosofi ... religion, idéhistorie, klassiske språk som latin, gresk, hebraisk ... Og deretter doktorerte jeg første gangen i Oxford, England, og andre gangen i Oslo.

Og jeg har vært ved UiS siden ... 2008.

Før det så var jeg i Uppsala.

[Alessandro]

Ja.

Men nå stiller jeg et veldig vanskelig spørsmål.

Litt brått kanskje, men sånn er det.

Du er filosof.

Du, hva er filosofi for deg?

[Sebastian]

Å, det enkle spørsmålet, ja.

[Alessandro]

Nettopp!

[Sebastian]

Ja ... Jeg tenker nok at vi kanskje skal begynne med filosofi, det er jo ren gresk, som betyr kjærlighet til visdom.

Og så langt jeg forstår eller misforstår, så prøver jeg å bli i den opprinnelige forståelsen.

Jeg tenker at filosofi er ikke å terrorisere hverandre med teorier i akademien, men det å føre et liv hvor vi bevisst søker å leve med den helhetsforståelsen vi kan kalle visdom.

[Alessandro]

Ja, men det er fantastiske begreper som kommer på banen, for det er ... Du sier at filosofi for deg er å føre et liv.

[Sebastian]

Ja.

[Alessandro]

Så det er ganske praktisk her.

[Sebastian]

Ja.

[Alessandro]

Men ... Ja, vær så god.

[Sebastian]

Ja, jeg tenker at det er vel hva ... Kanskje ikke alle ville uttrykke det?

Kanskje ikke alle bruker ordet filosofi?

Jeg tenker at vi alle ønsker at vi har en forståelse av livet vårt, og at vi prøver å leve på den beste måten mellom fødsel og død.

Og at det å kanskje ta imot sin fødsel og sin død, sitt liv som helhet, prøve å leve med en forståelse av det er hva vi alle ønsker.

Men det er samtidig det som er så veldig utfordrende.

Og har det nærværet, den tilstedeværelsen dag til dag eller time til time.

[Alessandro]

Ja da, jeg tenker ... Så det er snakk om å oppnå en tilstedeværelse også.

I det her og da.

Her og nå.

Og jeg tenker at du har en ... veldig, kanskje man kan si, eksistensiell tilnærming.

Jeg tror det er en av de tradisjonene du bruker. Eksistensialisme.

Ja ... Nei, gjør du det?

[Sebastian]

Ja, kanskje jeg ikke orienterer meg til noen -isme. Jeg tenker at ... .. at alle som er opptatt av livet, er eksistensielle i den måten. Og at hvis filosofi ikke dreier seg om livet, så er det noe perverst.

[Alessandro]

Nei, du har allerede sagt noe, ikke sant, at filosofi, blant annet, ikke sant ... Å føre et liv knyttet til visdom, og være til stede her og nå ... Kanskje, om man ønsker på en måte, vil gjerne være litt mer ... jeg vet ikke nøyaktig, men presis, kanskje.

Hvordan kan filosofi hjelpe oss med å møte livets utfordringer? Livets også muligheter?

[Sebastian]

Jeg tenker at kanskje ... Det er et veldig stort og vanskelig spørsmål, men hvis vi skal gjøre alt forenklet, kanskje ... Men jeg tenker på livets vei.

Hvis vi tar metaforen som vi finner i så mange visdomstradisjoner, 'livets vei', så er det kanskje først og fremst at vi må ta imot og ikke stå imot at vi er på vei.

Og der ligger å ta imot ... Tørre å ta imot hele min erfaring av livet med det jeg liker og det jeg ikke liker, det jeg ønsker og det jeg ikke ønsker.

Og tørre å ... leve vel med alt jeg møter på livets vei.

Og da blir det at vi prøver å forstå vår erfaring ... i kanskje den bredeste måte, sånn at vi prøver å bli bevisst om, prøve å forstå hva det er jeg føler, hva er det jeg tenker? Hva er det jeg ser, hører?

Hva er det jeg minnes? Hva er det jeg ønsker, gjør? Ja.

Man skal prøve å ta imot hele den erfaringen og leve vel med den.

Ja ... Var det svar på det store spørsmålet?

[Alessandro]

Selvfølgelig.

Akkurat det jeg tenker, som leder oss til andre spørsmål, selvfølgelig.

For det du sier, det er på en måte en ... bevisstgjøringsprosess.

Være bevisst på de erfaringene og inntrykkene som kommer utenfra.

Og også være bevisst på det som skjer inni oss.

Så begge deler.

Input.

Det som kommer utenfra, input vi får, men også det som skjer inn i oss. Det er disse to bevegelsene, kan vi si, i din forståelse av hvordan filosofi på en måte hjelper oss med å leve et godt liv.

Men hvis vi tenker ... Akkurat vi kan ta disse to bevegelsene.

Det å bli bevist ... av våre erfaringer som kommer utenfra, for det kan godt hende i det samfunnet vi lever i, det er masse inntrykk. Vi har reklamer. Det kommer fra alle mulige kanter.

Hva heter det ... Informasjon og ... All slags kunnskap som vi må tilegne oss, og ting som vi må gjøre. Det er så mye at det kan være veldig vanskelig å være helt til stede.

Man kan bli forvirra, og kanskje til og med deprimert over alt dette trykket som kommer over oss.

Hvordan kan vi forholde oss til dette moderne samfunnet med masse som kommer til oss fra utsiden og hvordan denne bevisstgjøringen kan kanskje hjelpe oss å takle den verdenen?

[Sebastian]

Ja, jeg tenker at kanskje begynnelsen er den å ta imot den erfaringen.

Nå er jeg forvirret.

Og så tenker jeg at det er godt å være i et godt fellesskap da.

Så jeg minner meg ofte selv når jeg føler meg forvirret på livets vei, at Sokrates sa at 'jeg er det mest forvirrede mennesket'.

Og så tenker jeg 'å, så godt'.

Da er jeg i et godt fellesskap.

Og så prøver jeg å ta imot den forvirringen.

Og så ... kan jeg i det fellesskapet som vi kunne si utgår fra Sokrates, prøve å øve en dømmekraft av ... Hva slags informasjon trenger jeg for å leve?

Trenger jeg all den informasjonen som jeg møter en dag, eller trenger jeg dømmekraft til å velge hva jeg ... tar del i hva jeg ikke tar del i.

[Alessandro]

Du snakker om en forvirret ... Man ble forvirret, om et forvirrelsesfellesskap, på en måte.

Et forvirrelsesfellesskap. Kanskje et nytt begrep som vi kan danne i dag.

Kan vi si dette?

[Sebastian]

Ja, kanskje vi skal bruke det.

Fordi ... Kanskje har vi altfor mange meninger.

Vi har så mange meninger om det ene og det andre, fordi vi klarer ikke å ta imot den forvirring som er involvert i å leve.

Men hvis vi tør å ta imot det, at 'oi, her er det mange meninger' ...

Hva er viktig på livets vei, så kanskje vi kan klare å begynne å rydde opp i hva som er viktig og uviktig.

Og det viktigste er vel det at alltid ønsker vi å få inn i det vi kunne kalle for visdom.

[Alessandro]

Jeg tror jeg føler der at bak det du sier, er at ... gå sakte.

Så bare vent.

Ikke fort deg og skap deg mening om tingene.

Bare vent.

Er det på en måte det du sier?

[Sebastian]

Ja, ja.

Og ... Jeg tenker det er en viktig øvelse daglig å bli stille, tørre å bli stille, gi seg selv tenkepauser. I mange tradisjoner så kalles det for meditasjon. Og det tenker jeg er en viktig øvelse. Å ta imot det som er min erfaring av livet, og vurdere hva jeg skal gjøre med den.

[Alessandro]

Så du får på en måte det som du gjerne vil si ... Ja, OK, det er helt greit å bli forvirra.

Det er bra.

Helt på plass.

Og ta deg god tid.

Ta deg ... Bli stille, på en måte.

Vær stille, og ... koble av. Koble fra all disse informasjonene for en stund.

[Sebastian]

Ja, og så tenker jeg der kommer kanskje også fellesskapet tilbake.

Så jeg og en annen filosof, vi går i samtale hos hverandre hver uke hvis inge kommer imellom.

Så vi prøver i stillhet og langsomme samtaler å forstå oss selve litt mer, og jeg tar imot ... individer hver uke i samtaler hvor vi prøver sammen å forstå livet litt bedre, kanskje.

[Alessandro]

Men det er spennende, for jeg vet at du er en ting som jeg hadde lyst til å snakke om.

Og det er filosofisk praktiker og eksistensiell terapeut.

Kan du hjelpe oss med å forstå hva dette betyr?

[Sebastian]

Ja. Ja, på en måte har vi jo vært inni det, kanskje.

Filosofisk praksis, eller kanskje heller vi skal bruke verbet å praktisere filosofi.

Det er den bevegelse som utgår fra Sokrates.

Å leve bevisst om vår kjærlighet til visdom.

Og det var, så langt jeg forstår, hva ... hva vi mente med filosofi kanskje opp til middelalderen, men deretter ble det, hva vi kunne si, en ... akademisering av filosofien.

Mange oppfatter kanskje i dag filosofi som et universitetsfag.

Men så langt jeg forstår, så var det først og fremst å leve et filosofisk liv.

Og for å gjøre en lang historie veldig kort ... Noen gang på 1980-tallet var det en bevegelse i Tyskland, i Holland, i USA og i Norge som i dag kalles filosofisk praksis, hvor filosofer som er utdannet på universitetet i filosofi, men som også har tatt en terapeututdanning, hvis du vil.

Så i Norge så har vi Norsk selskap for filosofisk praksis ... .. hvor jeg har min utdanning og er lærer og veileder.

Og ... Norsk selskap for filosofisk praksis da krever en femårig masterutdanning i filosofi, og deretter et intenst program over to år hvor vi øver oss om og om igjen i dialog i samtalens vilkår.

Og etter den utdanningen så ... så tar vi da imot gjester.

Vi kaller det ikke for pasienter, ikke konfidenter, ikke klienter.

For vi mener at vi er alle på livets vei, og vi prøver å finne et så symmetrisk forhold i samtalen som mulig.

Så vi inviterer den andre som gjest.

Og så øver vi oss sammen.

Vi går inn i en felles undersøkelse om hva som står på spill på livets vei.

Det er litt kort om filosofisk bransje, kanskje.

Så spurte du hva som er eksistensiell terapi.

Og ... Jeg får gjøre en annen lang historie, veldig kort.

Så ... tenker vi oss kanskje i dag psykologi og psykoterapi som noe som begynte med Sigmund Freud, og på en måte er det riktig.

Men blant Freuds kollegaer og disipler så var det flere som tidlig ...

Han likte hans praksis veldig godt, men fant hans teori forenklende og forenklet på den måten at ... Han høres og synes å forstå mange ganger psyke som noe vi kan forklare med hjelp av medisinen og fysiologien.

Da var det flere av kollegaer og disipler til Freud som mente at nei, en livsforståelse kan vi ikke klargjøre med fysiologien. Eller nevrologien.

Der trenger vi filosofien.

Og da var det spesielt med et samarbeid med Martin Heidegger. Hvor han hver sommer i Sveits hadde seminarer for ... folk som var interessert i å bruke filosofien inn i ...

Da finnes det over hele kloden utdanninger og praktikker hvor terapeuten bruker ikke en medisinsk modell for å forstå mennesket, men bruker filosofien til å klargjøre livet, den andres utfordringer og leve et liv.

Ja.

Det var veldig kjappe svar på veldig store spørsmål.

Men ... Ja, hva hører du?

[Alessandro]

Det er akademia som kaprer filosofi, men vi kunne vært her sammen.

Og det ville vært fantastisk å snakke om disse temaene i fred og ro over en lang periode.

Og det ville vært akkurat ideelt.

Jeg forstår det som er, som du nevnte det flere ganger, det som står sentralt.

Samtale.

Du sa også 'langsom samtale' med din kollega i går.

Så samtale, antakelig ... Jeg forstår at samtale er det som på en måte med deres gjester.

Som dine gjester.

Det er det som ... Og hva er en samtale?

Hvordan definerer du det?

Hva skjer?

[Sebastian]

Ja, hva skjer?

Ja, altså, jeg tenker at samtalen er først og fremst én øvelse i å praktisere filosofi.

Meditasjon, som jeg sa, kan være en annen øvelse.

Men hvis vi forstår samtalen som en øvelse i filosofi, så bruker jeg og mine kolleger innen filosofisk praksis og eksistensiell terapi gjerne ordet dialog.

Ja.

Som også er gresk.

Men det betyr jo ... Gjennomtenkning. Gjennomtenking.

Om noe som er viktig på livets vei.

Så tenker vi sammen om det som er viktig.

Så ... Folk kommer til meg kanskje med en utfordring på livets vei.

At jeg er nedstemt.

Hva med barneoppdragelse?

Hva med kronisk smerte?

Hva med ... sex?

Og så videre.

Og så prøver vi å være modige og ta imot den utfordringen.

Og vi prøver å ofte få fatt i en spesiell episode, kanskje, på livets vei.

Da denne tematikken kommer på sin spiss.

Og så prøver vi å være åpne om hva det er som står på spill der og da.

Og i det så prøver vi å få fatt i, og forløse ofte mye som den andre kanskje ikke har forstått, men det er veldig mye klokhet som ligger der latent, implisitt, som vi prøver å gjøre eksplisitt.

Og ... så det er vel kanskje til å begynne med at vi prøver å være ærlige og åpne.

Og prøve å være ... Hvilken plass har denne utfordringen i mitt liv som helhet?

Hvilken plass har den i å leve et godt liv?

Var det et svar, Alessandro?

[Alessandro]

Ja, det er det.

Og siden det er filosofi vi snakker om, eller vi har selveste samtale som vi har nå ... Kanskje de har i seg sjøl en filosofisk samtale.

Og da det blir ... Det er en samtale som på en måte genererer flere spørsmål.

Og du sier ...

Du brukte dette begrepet flere ganger allerede.

Å leve et godt liv.

Men jeg vil tenke med en gang.

Aristoteles og hva han sier, og begrepet Eudaimonia, som er gresk.

Som man oversetter som blomstring på ulike måter.

Og når du snakker med ... Du har disse dialogene med dine gjester.

Hva er deres forståelse for et godt liv?

[Sebastian]

Ja, det er det spørsmålet jeg stiller.

Så hva tenker du om et godt liv?

Kanskje møter jeg en som lever med kronisk smerte.

Og vi er enige om at den kroniske smerten, den er vond.

Men hvis vi prøver å ta imot smerten, setter den inn i et liv som helhet ... Hva er den helheten?

Og så prøver vi å få fatt i ... Kanskje det finnes tidligere erfaringer på livets vei som er viktige.

Som jeg nå ønsker å forstå meg selv når jeg har denne kroniske smerten.

Kanskje vi vender oss og spør om fremtiden.

Vil det bli mer smerte?

Hva med døden?

Så ... Så vi prøver sammen å kartlegge.

Hva den andre mener er et godt liv?

Hvis den andre ønsker, så kan jeg gjerne dele sånn som du gjorde nå, Aristoteles.

Men først og fremst så prøver vi å forstå den andres erfaring.

Så jeg går inn som en samtalepartner og prøver å undersøke sammen med den andre hva ... Hva er din forståelse, hva er din følelse?

Og der kan vi ta hjelp av andre, men kanskje vi skal ikke være for raske.

For vi kan så altfor enkelt intellektualisere livet.

Så vi prøver å få en grundig forståelse av den andres erfaring, først og fremst.

Og kanskje vi drar inn andres stemmer.

Eller kanskje ikke.

[Alessandro]

Det er tydelig.

Du kommer ikke med en fasit, rett og slett.

Du går hos legen. Ikke sant?

Diagnose.

Nei, du gjør ikke det.

[Sebastian]

Nei.

Og jeg tenker at en viktig del der er at jeg har mot til å ta imot den andre.

At det som den andre kanskje aldri har snakket om tidligere, en voldtekt ... Forsøker å ta livet sitt.

Men hvis jeg har mot til å ta imot den andres fortelling, så får ofte den andre mot til å ta imot sin egen fortelling.

Og når den andre merker at jeg ikke går inn med en fasit, jeg går ikke inn med en forklaring, jeg tør å spørre videre, så finner vi ofte svar på ...

Men det er litt på en måte ...

[Alessandro]

Men det er litt, ikke skremmende på en måte? Fra ditt ståsted, for du vet aldri hvem som kommer inn i døren, og hvordan den historien som vedkommende forteller deg, kommer til å påvirke deg sjøl.

For det er dialog, så det går to veier.

[Sebastian]

Ja.

[Alessandro]

Nei, du gjør ikke det.

Du blir påvirket av den dialogen selv?

[Sebastian]

Ja.

Og jeg prøver alltid før hver samtale å bli stille tre minutter før for å meditere - hvor er jeg?

Jeg prøver å bli oppmerksom på hvis jeg har en agenda.

Hvis jeg vet om tematikken.

Hvor redd er jeg for å ta imot en andres fortelling om selvmord, om voldtekt? Og så prøver jeg å bli stille og åpen for å tale om kanskje de mest vanskelige utfordringer på livets vei.

Sånn at jeg kan gå inn i samtaler der den andre får mot til å fortelle om hva som står på spill i livet.

[Alessandro]

Ja. Jeg tenker at det du snakker om, veldig også kan være lettere erfaringer.

Men også veldig tunge.

Begge deler.

Lettere.

Men det er lite grann vanskelig.

Det kan bety dette.

Men i hvert fall ... Jeg tenker en ...

Du underviser også her om omsorg.

En del ... Du er ekspert på det, og en del av de som lytter til oss, er lærerstudenter eller fremtidige lærere på skolen.

Hvor vi har en omsorgssituasjon.

Og hva er ...

Kanskje du har allerede snakket om det på mange måter, men kan være også en måte for å oppsummere det som du har sagt, i forhold til ... folk som jobber i omsorgssituasjoner ... Hva vil du, når de står foran en ... Kanskje du snakker om pasienter, for du underviser på helsefag.

Jeg tenker på elever på skolen som også befinner seg i mange ulike krevende situasjoner.

Så hvis du har noen som jobber i en omsorgssituasjon, hva vil du råde, kanskje?

Hvordan kan man bruke filosofien for å takle den omsorgssituasjonen på jobb.

[Sebastian]

Ja ... Oi.

Jeg hører at du stiller et generelt spørsmål som krever et generelt svar.

Og da tenker jeg at kanskje visdommen vi søker, er at det ikke finnes et generelt svar.

[Alessandro]

Nettopp.

[Sebastian]

Men det kloke er å søke i den spesifikke situasjonen og prøve der og da å forstå hva det er som står på spill her for den andre og for meg.

Og hva ville det bety å yte omsorg om den andre og om meg selv i denne situasjonen?

Hvis vi bare er to personer, så involverer også den andres historie min historie.

Den andres grunner til den erfaringen den andre har der og da, og mine grunner til den erfaringen jeg har her og nå.

Så veldig kort fortalt så tenker jeg at det kanskje ikke finnes noe generelt svar.

Men det er et svar som er sensitivt til kontekst og til historie, til hvem jeg er som menneske, og hvem den andre er som menneske.

[Alessandro]

På en måte vil du si at man ... Dette er noe som trenger åpenhet, trenger erfaring, trenger nysgjerrighet.

Det er hele personen din som på en måte blir satt på spill i slike møter med den andre.

[Sebastian]

Ja.

Og kanskje det er å tørre å komme på spill selv.

Men samtidig så tenker jeg at en av utfordringene i undervisningssituasjonen på sykehus, er at det er så lite tid. Og den tiden gjør at vi ofte forseres inn i ... vedtak som kanskje er altfor raske.

Hva tenker du om det?

[Alessandro]

Men jeg ser at man kan oppleve en følelse av avmakt på skolen eller i sykehus når det er så mye som kreves av deg, dårlige ressurser ... Og det kan også føre til kanskje nedstemhet og depresjon.

Det er veldig vanskelige situasjoner.

Da trenger man også filosofi, kan man si.

På hvilke måter?

[Sebastian]

Ja, den som kommer til meg og samtaler om dette, vil jeg først og fremst finne frem en typisk episode fra hverdagen, hvor den andre opplever denne avmakten.

Så prøver vi nøyaktig å forstå, hva er det du føler der, hva er det du ser, hva er det du hører?

Hva tenker du?

Hva ønsker du?

Hva gjør du?

Og så, når vi har fått det på plass, så kanskje vi også prøver å ... finne ut alternative historier eller narrativer for den samme episoden.

For eksempel fortelle den sånn som ... Hvordan ønsker du?

At erfaringen din hadde vært i klasserommet ... Eller på sykehuset.

Og så ... Ja, dette er veldig kjapt, men ofte er det sånn vi overveier sammen alternativer.

Alternative fortellinger. Så frigjør vi ofte nye perspektiver, nye handlingsmåter.

Og alt i alt tenker jeg at vi øver en åpenhet for livet og søker oss frem kanskje nærmere hva vi kunne kalle visdom.

[Alessandro]

Men vi kommer kanskje til et punkt ... Jeg kan stille et siste spørsmål.

En mulighet er selvfølgelig å ... oppsøke en utdannet filosof og terapeut.

Men på et mer generelt grunnlag er det tips... Har du tips for når du skal lese noe hjelpsomt?

Hvordan man kan starte, hvis man er interessert i tingene du snakker om, uten nødvendigvis å oppsøke en terapeut, som kanskje ikke er tilgjengelig i området ... Det er også på nett, selvfølgelig.

Som en lavere terskel, på en måte: Hva kan man gjøre for å utforske disse tingene som du snakker om, for å starte?

[Sebastian]

Ja ... Oi.

Ja, kanskje først og fremst bli klar over hva er det jeg ønsker?

Kanskje bli mer spesifikk, og så deretter søke seg videre.

Men du tenker på ... Skal jeg begynne å lese, for eksempel?

[Alessandro]

Ja, kanskje litteratur.

Det er noe vi kan skrive i beskrivelsen til den episoden.

Vi kan også komme med noen forslag.

[Sebastian]

Ja ... eh ... Hm ... Er det ... Tja ... Det er en liten god bok på norsk som heter Filosofi for livet, av Helge Svare og Henning Herøystad.

Ja.

Kanskje et sted å begynne.

Det er jo selvfølgelig veldig mange kilder i den filosofiske tradisjonen.

Men jeg tenker nok at man kanskje ikke ...

Skal begynne å lese noe generelt.

Ofte er det jo det som står på spill, noe sånt som du sier.

Det er avmakt, eller det er frykt, eller det er noe og ... Ja ... Jeg liker veldig godt å lese Senecas brev.

Han var en antikk filosof.

Som har skrevet korte tekster som man kaller brev.

Eller en sånn som Plutark, også en antikk filosof.

Men ... oi.

[Alessandro]

Men jeg tror det er rett.

Men det er fantastiske forslag.

Seneca sine brev og Plutark.

Det er også korte tekster.

Og som ikke bruker et akademisk språk.

Og det å se bok til svare som du foreslo, jeg tror det er fantastiske forslag som vi rett og slett kan vi legge ut på beskrivelsen til episoden.

Hvis man har lyst til å kan lett og slett fordype seg.

[Sebastian]

Ja.

Og så er det kanskje også ... Vi har en samtale på helsefag nå om at vi kanskje skal prøve å etablere et kurs om eksistensielle og etiske dialoger.

Så det kan også komme og bli noe.

[Alessandro]

Det ser veldig spennende ut, og det må vi selvfølgelig for min del snakke mer om.

Vi får samarbeide.

Men du, Sebastian, jeg tenker at jeg vil gjerne takke deg så mye.

Vi kommer til slutten av episoden.

Så tusen takk for denne samtalen, som var også en filosofisk samtale, tror jeg, til en viss grad.

Og det var veldig fint at du ville være med oss.

[Sebastian]

Ja.

Takk for samtalen.

Takk for invitasjonene.

[Alessandro]

Jeg takker alle som har lyttet til denne episoden av Refil, og en ny Refil-episode kommer om ikke så lenge.